

NUS

Tino Pla

Desembre 2014 - Gener 2015

LLÚCIA ROMERO

NUS
Tino Pla

Tino Pla

2014-2015

CENTRE OVIDI MONTLLOR

Col·labora i Patrocina:

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

AJUNTAMENT D'ALCOI

ACCIO CULTURAL
DEL PAIS VALENCIA

CENTRE OVIDI MONTLLOR

LLÚCIA ROMERO

NUS

Tino Pla

CENTRE OVIDI MONTLLOR

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Antoni Ariño (UV)
Romà de la Calle
Carles Cortés (UA)
Daniel Giralt-Miracle
Joan A. Llinares
Tomás Lloréns
Xavier Mariscal
Wences Rambla (UJI)
Isabel-Clara Simó
Esther Sitges (UMH)
Vicent M. Vidal
Victòria Vivancos (UPV)

COORDINACIÓ:

Acció Cultural del País Valencià

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

MAQUETACIÓ

Gilberto Dobón

Autor: Antoni Miró

Títol: Faré vacances 2012

Tècnica: Corten 500x240x42

Lloc: Passeig Ovidi Montllor

Col·labora i Patrocina:

© CENTRE OVIDI MONTLLOR

© DELS AUTORS

© AMB-DISSENY

AJUNTAMENT D'ALCOI

DIPÒSIT LEGAL: A 788-2014

ISBN: 978-84-16186-04-4

Gràfiques Alcoi S.L.U..

TINO PLA I LA REIVINDICACIÓ DEL NU

Cada artista decideix iniciar un camí determinat cada vegada que inicia un nou treball, potser per la necessitat d'expressar una mancança o simplement perquè considera que no el tema no s'ha tractat prou profundament i vol intentar produir una nova reflexió a l'espectador.

La temàtica de la nuesa al cosa humà, és quelcom tractat des de l'inici dels temps, la curiositat per la conformació del nostre cos ha dut als artistes a treballar aquest tema. Cap una xicoteta reflexió, a través dels segles el cos ha passat per diferents estats d'acceptació social depenent del moment, les escultures nues dels mestres grecs o romans, o ja més endavant al Renaixement tracten el cos humà amb totes les seves variants, marcant tota la seva forma, això si, sempre sota una explicació religiosa per a poder dur-les a terme.

Per sort, hem traspassat la barrera mental del pudor i amb les ultimes tendències a l'art i la nova forma de viure, democràtica i lliure, ja no es necessita una excusa per a poder representar la nuesa dels nostres cossos. Aquest és el punt principal de l'exposició de Tino Pla, on la reivindicació del cos humà com a llenguatge transmissor de sensacions i conceptes és el repte que aquest artista s'ha marcat com a objectiu.

Son quatre les sèries que Tino ha desenvolupat amb els seus cossos nus, son quatre passes diferents entre elles i que marquen un abans i un després en la evolució de la seva obra. Sembla que el fet de tractar la mateixa temàtica no puga veure's des de diferents angles, però Tino demostra que un tema ben tractat dona moltíssimes possibilitats.

La primera serie, l'ha anomenada Fragments, es troba composta per diferents parts de cossos, donant-li una importància especial a certes parts del cos que tal vegada mai se li han dedicat un extrem estudi pormenoritzat. Des del meu punt de vista, aquesta és la idea primordial de l'artista quan va iniciar a tractar aquest tema, donar-li tanta importància al cos que es mereix que cada fragment siga tractat com a un element magne. Estudia amb delicadesa cada plec i cada tensió, sempre acompanyat de la cromatografia humana. Les tonalitats suaus i ataronjades, fan que els fragments de cossos ens porten, a algunes obres, a la idea del cos dins de l'úter matern. També s'estableix un joc entre l'espectador i l'obra, ja que hom a l'obsevar aquests llenços allò que fa de forma innata és tractar de saber quina part és la mostrada.

La segona sèrie, ja demostra una evolució de la temàtica, ja que sota el títol de Contactes els cossos que abans han sigut objecte d'estudi, ara han augmentat, no es limiten a petites parts del cos, son parts amb una acció determinada i amb una intenció clara. S'uneixen, es toquen i s'abracen sensualment, sempre nus i purs davant de tots nosaltres que observem com les mans es dirigeixen cap al plaer, o cap a l'estima i ajut entre races. La vida, cal viure-la, i sembla que els cossos de Tino Pla ens parlen d'aquesta vida entre els éssers humans i la reivindicació del contacte tan necessari per a la salut fisico-psíquica.

La tercera sèrie, fa que la temàtica comence a caminar sola, ja que el cos es comunica amb la natura, ens trobem dins del treball anomenat Ofrenes. Ara les obres ens presenten accions entre l'èsser humà i la natura, la clau son les fruites com a icona principal, i les diferents parts del cos que apareixen queden establertes a un segon pla on la seva funció és la ofrena. La terra ens otorga bènns que nosaltres en moltes ocasions ni apreciem, ací Tino, fa un homenatge a la terra i els seus fruits, i proposa llençar sobre les nostres consciències una nova qüestió: Què fem nosaltres per ser dignes de rebre aquests fruits? Perquè la terra és tan agraïda i ens alimenta tot i que la maltractem? Per aquest motiu la temàtica de la ofrena és tan important ja que amaga un simbolisme que ens du cap a la reflexió. La disposició dels elements ens du a fixar-nos sobretot en el fruit, cada element escollit te el seu simbolisme, per exemple la mostra d'una magrana com a reflexe de la fertilitat de la terra. El fons fosc esta escollit per a donar protagonisme a les mans que sostenen els fruits i que res altere l'escena, tot es troba calculat per a que no ens apartem del missatge que l'artista ens llença directament.

I amb l'última sèrie, El meu país, arribem a la maduresa de la temàtica, simplement amb el títol escollit entenem que l'artista viu a un altre moment de la seva vida, el cos és el protagonista de la seva denúncia, el seu tema d'estudi és el seu valedor davant de la societat que l'observa, el cossos ja no es mostren sensuals sino reals i mostrant la crueltat humana i social que viuen. Tino al seu tríptic AHIR, HUI i DEMÀ ens du a la reflexió sobre el nostre futur com a societat. Els cossos nus ara transmeten soledat, fred i ens compadim del que estàn patint, son l'espill de la nostra vida, som nosaltres.

Troblem altres obres on la iconografia comença a fer-se present als llenços de Tino, si a les sèries anteriors no havia necessitat res per a comunicar la seva intenció, ara troba molt necessari introduir elements que ajuden als seus cossos a donar la informació adequada, una escala que apenes es pot apreciar ens adverteix de tots els esglaons pels que ha de pujar una persona per a poder arribar a la seva meta, avui l'escala és més llarga que mai, més difícil i més fosca.

Un personatge atrapat sota una persiana on es troba escrita la paraula BANC explicita tot el que estem patint per culpa de les entitas bancàries i el món financer, i així; la denúncia social a través dels cossos que ara pateixen és el nou objectiu de l'artista.

Tino Pla ha transformat la seva reivindicació dels cossos cap a una nova reivindicació encara més important, la restauració dels drets socials i ètics al món en el que ens trobem immersos.

Llúcia Romero Segura

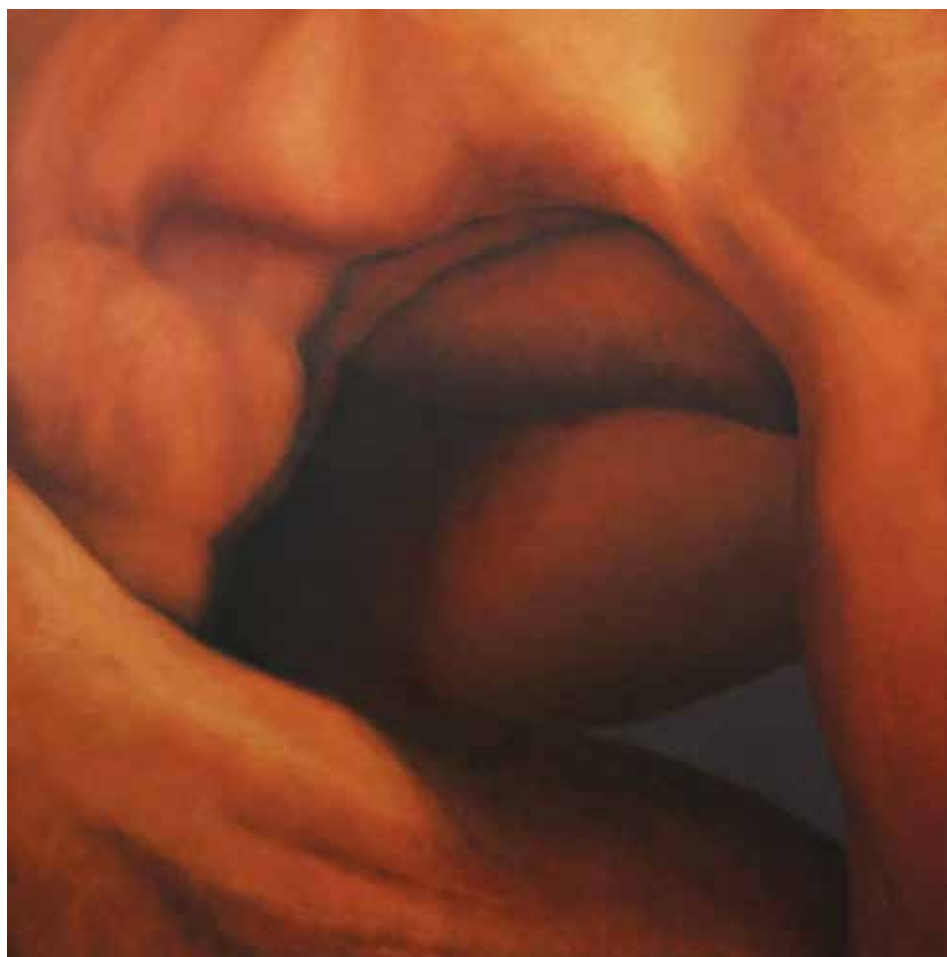
Historiadora i Crítica d'Art.

ANATOMIES (Oli sobre fusta, 150 x 150 cm)

JOC (Oli sobre tela, 92 x 46 cm)

TENSÍÓ (Oli sobre tela, 100 x 100 cm)

ATLETA (Oli sobre tela, 92 x 73 cm)

PLECS (Oli sobre tela, 41 x 41 cm)
APROPAMENT (Oli sobre tela, 41 x 41 cm)
DESCANS (Oli sobre tela, 41 x 41 cm)

SENDO (Oli sobre tela, 50 x 73 cm)
MOLT PROP (Oli sobre tela, 50 x 60 cm)

CARÍCIES (Oli sobre tela, 96 x 46 cm)

REA (Oli sobre tela, 73 x 60 cm)

EVA (Oli sobre tela, 46 x 92 cm)

TENTAZIONE (Diptic, Oli sobre tela, 41 x 100 cm c/u)

MEDUSA (Oli sobre tela, 50 x 60 cm)
AQUILES (Oli sobre tela, 40 x 40 cm)

NEWTON (Oli sobre tela, 92 x 46 cm)

OFRENA: CODONY (Oli sobre tela, 60 x 60 cm)

OFRENA: POMES (Oli sobre tela, 50 x 73 cm)

OFRENA COMPARTIDA (Oli sobre tela, 73 x 92 cm)
OFRENA: CIRERES (Oli sobre tela, 60 x 60 cm)

PERES (Oli sobre tela, 73 x 50 cm)

EL MEU PAIS - AHIR (Tríptic, Oli sobre tela, 50 x 50 cm)
EL MEU PAIS - HUI (Tríptic, Oli sobre tela, 60 x 60 cm)
EL MEU PAIS - DEMÀ (Tríptic, Oli sobre tela, 50 x 50 cm)

CLAM (Oli sobre taula, 30 x 60 cm)

PODREM? (Oli sobre tela, 61 x 46 cm)

CLAM (Oli sobre taula, 30 x 60 cm)

CLAM (Oli sobre taula, 30 x 60 cm)

BON NADAL! (Oli sobre tela, 46 x 33 cm)

Tino Pla Santamaria

tinootos@gmail.com

Otos (La Vall d'Albaida) 1948

Formació

- Llicenciat en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València.
- Llicenciat en Psicologia i Ciències de l'Educació per la Universitat de València.
- Diplomant en Magistèri.
- Experiència
- Professor i Director al Col·legi Ntr^a Srª Desamparados València.
- Professor i Director del Col·legi Públic de Pràctiques (Aneja)València.
- Professor del IES Illes Balears València.
- Organitzador i ponent dels cursos de formació del professorat "Comunicació Audiovisual" de la Conselleria de Cultura i Educació de València.
- Assessor de l'àrea d'Educació Plàstica i Visual al C.E.P. de Godella .
- Organitzador i ponent dels cursos d'estiu de formació del professorat en Educació Plàstica i Visual de la Conselleria de Cultura i Educació de València.
- Imparteix diversos cursos relacionats amb la Comunicació Audiovisual: La Historieta Gràfica; Apropament a la Comunicació Audiovisual: historieta gràfica, fotografia, cine; Publicitat; Imatge i manipulació social, etc.
- Autor de la guia didàctica per a l'exposició de J. Rosenquist a l'IVAM.

- Il·lustrador de varies publicacions : “Al’ombra del Benicadell” , “Tradicíó oral: Albaida i Aljorj”, “L’esclafit”...
- Exposicions individuals:
- “Fragments”- a la Sala d’Exposicions del Centre Cultural “Manuel Sanchis Guarner” a Ontinyent. Abril 2000.
- Lliurament dels VII Premis de Literatura Eròtica de la Vall d’Albaida. Juny 2000.
- “Ana tom i es” a la Sala d’Exposicions de la Casa de Cultura de l’Ajuntament de Burjassot. Novembre 2000.
- Galeria C.G València. Exposició benéfica per al “Proyecto Vivir”. Gener 2001.
- “Fragments 2” Palau Comtal de Cocentaina. Universitat d’Estiu. Juliol 2002.
- “Qué pintem ací?” Sala d’Exposicions Palau d’Otos .Juliol 2003.
- “Diàlegs: pintura – escultura” Sala d’Exposicions Caixa Ontinyent. Octubre 2003.
- “Contactes” Sala Municipal “Els Porxets” Espai Moret a Sueca. Gener 2004.
- “Ofrenes” Sala Exposicions “Els Filtres” a Manises. Juny 2005.
- “Ofrenes II “ Sala Exposicions Junta Municipal Ciutat Vella a València. Novembre 2006.
- “Xiprer 2112” (escultura). Biodivers a Carrícola . Desembre 2011.
- “Xiprers” (escultura – rellotge de sol) Otos. Desembre 2012.

Exposicions collectives:

- Sala d’Exposicions de la Casa de Cultura d’Alberic. Novembre 2001.
- Sala “Els Porxets”. Ajuntament de Sueca. Desembre 2001.
- Circulo de Bellas Artes a València. Maig 2002.
- Sala Junta Municipal Ciutat Vella a València. Febrer 2003.
- Escuela de Artesanos a València. Juny 2003.

PUBLICACIONS DEL CENTRE OVIDI MONTLLOR

- 2002 1. ANTONI MIRÓ. Sota l'asfalt està la platja. (o el Molinar)
- 2003 2. CHO SANG-HYUN. L'inexpressionisme (Itinerant 2003-2004)
3. JORDI VILA. El soroll de món.
4. MÓN D'ANTONI MIRÓ. (Itinerant 2003-2004)
5. DE PAPER. Col·lectiva. (Itinerant 2003-2004)
6. SENTO MASIA. Renasentisme (Itinerant 2003-2004)
7. EUSEBI SEMPERE. Serigrafies. (Itinerant 2003-2004)
- 2004 8. JOAN PERIS. Textures de temps.
9. L'OVIDI CANTANT. Imatges i texts.
10. ROC CANDELA. De dalt a baix.
11. BRUNO RINALDI. Les arrels d'Europa. (Itinerant)
12. ALCOIANS I NO. Col·lectiva.
- 2005 13. ART DELS 70. Col·lectiva. (Itinerant 2004-2005)
14. RAMÓN PÉREZ CARRIÓ. Paisatges de la Bretanya.
15. ANTONI MIRÓ. A l'Ovidi. (Itinerant)
16. AL VOLTANT DE L'OVIDI. Col·lectiva.
17. IMATGES DE L'OVIDI. Col·lectiva.
18. LLUIS SANUS. Anatomies i nova taumàquia.
19. JOLANTA STUDZINSKA. Alcoi-Lublin.
20. L'AIGUAFORT. Col·lectiva. (Itinerant)
- 2006 21. DES DE L'HAVANA. Rafael Acosta i Alberto Sauri.
22. RAFAEL AMORÓS. Ser pensar fer conviure.
23. DAVID PASTOR. Hores i menuts.
24. PEP CANTÓ. Pintures d'un hivern obscur.
25. JOAN MIRÓ. Femmes.
26. EDUARD CORBI. L'altre jo L'altre Alcoi.
- 2007 27. RAFAEL ARMENGOL. La Cambra degli Sposi.
28. ENRIC M. PIERA. De la terra ignota, a la terra perduda.
29. ALEXANDRE SOLER. Somnis i malsons.
30. RAMON MOLINA. Finestres.
31. JOSEP GRAU GARRIGA. Dibuirar (Itinerant).
32. AURELIA MASANET. De lleugers paisatges dormits en l'aire.
33. BEATRIZ RICO. Cares i Creus.
34. MÓNICA JOVER CALVO. Paisatges en la memòria.
- 2008 35. NÚRIA FUSTER. Appomattox.
36. VANESSA PALACIOS I PASCUAL. Des de la intimitat.
37. MILA GÓMEZ I VITÓRIA. Joies del S. XX i XXI.
38. JOLANTA STUDZINSKA. Ciutats.
39. EDUARD. Xelo, a la memòria.
40. LASTRES. La pel·lícula del temps.
- 2009 41. Mª LLUÏSA PÉREZ. Des de la melangia de la memòria.
42. ARCADI BLASCO. Innovador de l'art i la tècnica ceràmica.
43. JOSEP SOU. El bosc de les paraules.
44. XAVIER PÉREZ VAQUER. Darrers Retrats.
45. XIMO CANET. Sافر, canyella... diàlegs íntims amb les espècies.
46. JOAN BENNASSAR. Camí de llenaire.
- 2010 47. CHO SANG-HYUN. Pintures-Monotips.
48. XAVI CARBONELL. My son can do it, too.
49. GERARD GIMONA. Antologia personal.
50. MIQUEL MARTÍ I POL I ANTONI MIRÓ. Mirades creuades.
51. MATEU GAMON. L'instant de la llum.
52. TOT RECORDANT. VICENT MOYA, Homenatge.
- 2011 53. JAUME ROCAMORA, Encast determinant.
54. ANGELA MALYSHEVA / FRANCESC PIERA. Caleidoscopi.
55. HANAMARO CHAKI. La cançó d'un somni.
56. JORDI VILA LLÀCER. Infinitud.
57. FERRAN GISBERT CARBONELL. Hores.
- 2012 58. JUST CUADRADO. En la memòria (homenatge).
59. CRISTINA ESCAPE. L'essencial és invisible.
60. OVIDI 70 ANYS. Antoni Miró.
61. D. MILLÁN. Art Variat.
- 2013 62. ANTONI MIRÓ. Transeünts.
63. WENCES RAMBLA, Paisatges de la Ment.
- 2014 64. ORFEU I PARIS, Animes perdudes.
65. VANESSA PALACIOS. Mirades.
66. DAVID PASTOR. Vermell 24.
67. RUBÉN FRESNEDA, Alfanumèrics
68. TINO PLA, Nus

CENTRE
OVIDI
MONTLLOR
A L C O I

C. S. N. V. A. S. V. P. F.
R. B. P. M. O. N. T. L. L. O. R.